

Futbol

El Barça tanca la lliga amb un empat (2-2)

No supera l'Eibar en un partit sense història

Silenciant la dissidència

Amb Salvini i la Lega augmenten a Itàlia els casos de vulneració del dret de protesta

Infància acull més de quatre mil menors immigrants

El trasllat al centre de Rubí es mantindrà

inlingua TOT UN MÓN D'IDIOMES PER AQUEST ESTIU!

CURSOS INTENSIVS PREPARACIÓ EXÀMENS CAMBRIDGE
PET - FIRST - ADVANCED - PROFICIENCY

INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ALUMNES DE ESO, BATXILLERAT I FP	INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ADULTS TOTS ELS NIVELLS	CURSOS INTENSIVS D'ALTRES IDIOMES FRANÇÈS, ITALIÀ, RUS, ALEMANY, JAPONÈS, ESPANYOL...
--	---	--

Inlingua La Riera 93 755 00 81 | Inlingua Via Europa 93 757 65 71 | www.inlinguacatalunya.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 20 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15003 - AVUI / Any XLI. Núm. 13873 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Dies d'excepció al Congrés i al Senat pels presos polítics

MAI VIST • Quatre diputats i un senador, presos polítics, seran portats avui i demà en furgó policial de la cel·la a les Corts

ICÒNIC • Els líders polítics espanyols seran a l'hemicicle amb Junqueras, Rull, Turull i Sánchez, als quals tant han criticat

NACIONAL

P22

Un 'skater' prova una maniobra amb el seu monopati, aquesta setmana davant del museu barceloní ■ JOSEP LOSADA

Fre a l'skate' al Macba

L'Ajuntament hi prohibeix finalment els monopatins durant la nit

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

P8-20

ERC reclama un triomf per activar la reacció europea

Puigdemont demana un vot per cada minut que hi ha hagut presos polítics

Llistes de candidats moralment dubtoses

El PSC i el PP continuen presentant llistes fantasma amb gent sense vinculació local

Cap de llista dels comuns en les eleccions europees

Ernest Urtasun

"Cal legitimar Europa des del vessant social"

L'anàlisi de

Sant Cugat del Vallès

L'alcaldia convergent, en risc 32 anys després

www.waterworld.es

AVUI OBRIM!

WATER WORLD
LLOSET

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

El ministre català

Cal esperar que Pedro Sánchez mantingui la tradició que tot govern central tingui algun ministre català. Si ens remuntem més

enrere, passant per les dues repúbliques i fins i tot pel franquisme, sempre hi ha hagut ministres catalans a Madrid. El president afusellat, Lluís Companys, va ser ministre de Manuel Azaña. Ho va ser els tres mesos d'estiu del 1933. Quan li van insinuar la possibilitat de ser-ho, va dir: "Ministre, sí, encara que sigui de Marina." I així va ser. Franco també va tenir ministres catalans. Entre d'altres, Gual Villalbi. Un ministre sense cartera que va participar enèrgicament en els actes "Veinticinco años de paz". I López Rodo, que intentava promoure que "tothom" anés en Seat 600. En època democràtica, Suárez va tenir especial interès a nomenar ministres catalans. Mayor Zaragoza, Eduard Punset, Joan Rovira i Llandelino Lavilla. El punt més alt políticament de ministres catalans a Madrid va arribar quan Felipe González va nomenar Narcís Serra vicepresident, càrrec que va

Sempre hi ha hagut ministres catalans; Pedro Sánchez ha volgut anar més enllà amb Iceta i li ha sortit malament

exercir durant quatre anys. Durant els 13 anys de l'era González hi va haver cinc ministres catalans, tots homes, tres van arribar a coincidir en el mateix executiu -Serra, Ernest Lluch i Joan Majó, i Serra amb Jordi Solé Tura i Josep Borrell-. El PP va nomenar en vuit anys tres catalans, i dos van coincidir: Josep Piqué i Anna Birulés, antigues ninetes dels ulls de Jordi Pujol. Birulés va ser la primera dona catalana que va dirigir un ministeri, a la qual va seguir Julia García Valdecasas. Hi ha hagut altres noms, com ara els de Montilla, Corbacho, Clos, Chacón, Fernández Díaz, Montserrat i darrerament Borrell, que repètia amb una nova cartera, i Meritxell Batet.

Tots han estat un món diferent sobre el tema català. N'hi ha hagut a favor i molt en contra del nacionalisme català. Ara Pedro Sánchez volia tenir un primer gest del "ministre català" amb la proclamació de Miquel Iceta com a president del Senat. Li ha sortit el tret per la culata. Un gest de bona voluntat que li ha sortit malament. Caldrà esperar que encerti més amb el nomenament de ministres catalans sempre necessaris, encara que siguin de "Marina"...

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Caritat organitzada

Durant nou mesos he estat pagant quota a una ONG internacional. La quantitat era irrisòria, en proporció amb els meus ingressos, però és la que em va proposar la simpàtica noia que m'havia abordat pel carrer amb un somriure convidador i una polsera de record. Durant el temps que he format part de l'organització, he rebut informació de les seves activitats i fins i tot un parell de revistes per correu. La nostra relació lliscava, doncs, pels canals de cordialitat habituals. Fins que vaig començar a rebre trucades. Com que no en reconeixia el número, primer no les agafava, però al cap d'unes quantes, sempre a hores diferents i cada cop més intempestives, vaig acabar responnent. Eren de l'ONG, que molt amablement em demanaven d'augmentar el meu donatiu mensual, "ja que pagava tan poc". No havia passat ni un any, i ja trobaven que la participació que ells mateixos m'havien suggerit havia quedat desfasada. Perplexa, vaig fer repetir la idea al noi de l'altra banda, i en el mateix to d'extrema bondat em va il·lustrar sobre els mals que afligeixen el

“Em demanaven d'apujar el donatiu mensual, ja que “pagava tan poc”

món, contra els quals els meus quinze euros no servien ni per empassar-te'ls amb una mica d'aigua. Em va agafar de sorpresa que se m'acusés d'una forma tan potinera de no sé què (de ser pobra?, de ser mala persona?, de provocar un cataclisme mundial?), i només vaig balbucejar que m'era impossible fer aportacions més grans. Sense abandonar el to angèlic, encara va insistir si no acceptaria pujar la contribució a penes tres euros, per acostar-me a la vintena, i "continuaría sent una quantitat petita", va rematar-ho, per si no em quedava clar que tota la trucada anava d'acusar-me de pagar

poc. L'endemà mateix, em vaig donar de baixa. Com que era divendres, vaig passar tranquil·la el cap de setmana, però dilluns, infal·lible, va arribar una altra trucada. En aquesta ocasió, la representant de l'ONG era una dona que, molt comprensiva, es feia al càrrec de les raons que m'havien portat a "abandonar", però afegia que disposaven d'un abonament trimestral que podia anar-me com l'anell al dit. No vaig voler discutir-hi per vergonya, però n'hi havia per dir-li que aquella quota "ajustada a les meves possibilitats" era la que ja pagava abans que, de sobte, els semblés insuficient, i que si tenien tants de problemes de liquiditat, com feia suposar el seu acusat proselitisme, podien començar estalviant-se les trucades als socis, i fins les revistes i les polseres de regal, i dedicar-se a atendre les necessitats de debò en lloc de mercadejar amb els sentiments de la gent. Tant de bo la meua experiència no desanimi ningú de creure en la bondat, però procureu que no hi hagi d'intermediaris una colla de buròcrates servint-se'n com una banda organitzada de la caritat.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ocgsqx>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Sense 'efecte Llarena'

Aquesta setmana desapareix del Parlament de Catalunya l'efecte Llarena. El jutge Llarena, ara fa molts dies que no en parlem, ja saben vostès que és aquell jutge que un bon dia va decidir suspendre dels seus drets els diputats al Parlament acusats de rebel·lió i els va ordenar que deleguessin els seus vots. Els diputats d'ERC van complir amb el que demanava Llarena però els de JxCat van plantar-li cara i s'hi van oposar, de tal manera que des de fa mesos i mesos al Parlament de Catalunya no hi ha representada la majoria absoluta independentista que va sortir de les eleccions del 21-D. Al llarg d'aquests darrers mesos ni Carles Puigdemont, ni Toni Comín, ni Jordi Sánchez, ni Jordi Turull ni Josep Rull han delegat el vot a ningú i l'independentisme (i el govern) ha arribat a perdre algunes votacions. La políticament més sonada (i més intranscendent, tot sigui dit), la

“El Parlament de Catalunya recuperarà aquesta setmana la majoria independentista, però en cap cas la seva normalitat

que demanava al president Torra que convoqués eleccions. Ha estat, durant mesos, una situació anòmala. Doncs bé; això s'acaba. S'acaba perquè avui Jordi Turull, Jordi Sánchez i Josep Rull (a més a més d'Oriol Junqueras i Raül Romeva) podran recollir l'acta de diputats al Congrés espanyol i deixaran de ser diputats al Parlament cata-

là. Els diputats que entrin de nou al Parlament podran votar amb tota normalitat. I l'efecte Llarena es traslladarà ara al Congrés convertint-se en l'efecte Marchena, que previsiblement ara suspèndrà de funcions els nous diputats al Congrés. Quin país! He titulat l'article "Sense efecte Llarena" i no he posat cap interrogant al final. L'hi hauria d'haver posat. Perquè, no ens enganyem, l'efecte Llarena no se n'ha anat del tot. Ni l'efecte Marchena. Ni l'efecte del 13. L'independentisme ha recuperat la seva majoria efectiva al Parlament, és cert; però no pas la normalitat. Perquè continua amenaçat per terra, mar i aire i això es nota en l'ambient. Les estratègies dels grups parlamentaris, si ja van ser diferents en el moment de l'ordre de Llarena, ara ho semblen encara més. I la repressió, els efectes de la sentència i la possibilitat d'unes noves eleccions plangen en l'ambient.

EDITORIAL

L'amença dels populismes

Arran dels triomfs electorals que han anat obtenint en diferents estats europeus, les formacions populistes i d'ultradreta se senten cada cop més fortes i afronten amb optimisme les eleccions al Parlament Europeu que la UE celebra aquest cap de setmana vinent. En la trobada que els principals líders d'aquestes formacions van fer aquest dissabte a Milà van voler deixar ben clar quins són els objectius que persegueixen si aconseguixen el poder. Les seves consignes populistes, racistes i xenòfobes arrelen fort en part d'un electoral europeu que veu que no s'ha recuperat encara de la forta crisi econòmica iniciada l'any 2008. "El fre a la immigració, a l'islam i a les ordres de Brussel·les" són alguns dels ítems que prediquen aquestes formacions, que han trobat un mirall en les polítiques que ja està aplicant a Itàlia el ministre de l'Interior, Matteo Salvini. Tot de mesures que, com molt bé detallam en el reportatge que publiquem avui, serveixen, sobretot, per limitar la llibertat de moviments i d'expressió, dos dels pilars fonamentals de l'Europa aixecada amb penes i treballs sobre les cendres dels sagnants conflictes bèl·lics del segle XX.

La Unió Europea té molts defectes, certament, i pot millorar en molts àmbits; però, tal com va recordar dissabte a Zagreb la cancellera alemanya, Angela Merkel, "és un projecte de llibertat". Un projecte de llibertat en el qual no tenen cabuda els moviments populistes i d'ultradreta, que, justament, el que volen és destruir la Unió Europea, l'estructura política que més pot garantir, o ho hauria de fer, que els europeus no perdem, tal com voldrien dirigents com ara Salvini o Le Pen, alguns dels drets humans més bàsics que tant temps ens va costar de guanyar.

De reüll

Anna Puig

Candidats i candidats

De ple en la campanya electoral –si és que mai ho hem deixat d'estar–, aquests dies em toca recórrer diverses poblacions i seguir de primera mà els debats electorals municipals. I anant amunt i avall copses una altra realitat. Parlo de la política no professionalitzada, la que es practica en pobles mitjans i petits, de manera desinteressada però molt apassionada en la majoria dels casos, per persones que es coneixen cada carrer, pràcticament cada panot, del seu municipi. Candidats i candidates coneguts pels seus conciudadans per la seva

participació en entitats socials i esportives del poble o perquè ja fa anys que dediquen el seu temps a l'Ajuntament. O per les dues coses alhora. Així són la gran majoria de candidats. Però hi ha una minoria que no compleix cap d'aquests requisits. Persones totalment desconegudes per als que han de ser els seus votants, ni amb desig de donar-se a conèixer. No és només que no viuen amb els seus veïns, que no seria tan important, sinó que demostren un total desconeixement del passat del poble, del seu present i, en conseqüència, no tenen cap proposta de futur amb cara i ulls. Candidats i candidates que assisteixen a aquests debats per obligació però sense convicció. Només tenen la finalitat de polemitzar sense arguments o bé passar del tot desapercibuts. Perquè no es volen vendre ells, només la seva marca. I saben de quin partit solen ser aquests candidats? Pensin en taronja.

Les cares de la notícia

GUANYADOR DEL FESTIVAL D'EUROVISIÓ

Duncan Laurence

Triomf a Eurovisió

Aquest jove neerlandès de 24 anys va guanyar dissabte a la nit el festival d'Eurovisió, celebrat en aquesta ocasió a Israel. Laurence va sorprendre tothom amb *Arcade* una balada de *soul* espiritual que va complaure els telespectadors d'arreu del continent.

DIRECTOR DE CINEMA

Albert Serra

Ovació al festival de Canes

El director de cinema de Banyoles va presentar dissabte en el festival de Canes el seu últim film, *Liberté*, en la secció *Un certain regard*, i pel qual va rebre una forta ovació del públic. Serra fa a *Liberté* un encreuament de diferents llibertins del segle XVIII a partir dels seus textos originals.

PRÍncep hereu de l'ARÀBIA SAUDITA

Mohammed bin Salman

Ambient prebèl·lic

El govern saudita continua fent declaracions i denunciant presumptes atacs iranians als seus vaixells i instal·lacions en una escalada de declaracions més pròpies d'un ambient prebèl·lic que no pas d'aquells que volen lluitar veritablement per la pau. De mal borràs al golf Pèrsic, de nou.

Tal dia com avui fa...

1 any

Crisi a Podem

Pablo Iglesias i Irene Montero posen el càrrec a disposició de les bases de Podem per la polèmica sobre la compra del xalet.

10 anys

De rebaixes

Zapatero aigualia les promeses per no quedar-se tot sol. El Congrés aprova, difuminant-les, les propostes estrella del president.

20 anys

Pau a Kosova

Slobodan Milosevic pretén intervenir en la concreció del pla de pau de Kosova. L'enviat rus i el president serbi acorden una nova reunió.

Full de ruta

Jaume Vidal

Un soldat prou conegut

L'any 2011, el Saló Internacional del Còmic de Barcelona va concedir el gran premi per tota la seva trajectòria al dibuixant de còmic Jordi Longarón, que, malgrat aquest reconeixement, va continuar sent un desconegut fora de l'àmbit de la historieta. Longarón va morir el dia 10 als 86 anys.

El que de ben segur coneix molta més gent és una creació seva: el soldat americà que apareixia en totes les portades d'*Hazañas bélicas*, un popular tebeo bèl·lic dels cinquanta i seixanta del qual, tot i ser dibuixat per diferents autors, la signatura de Boixcar és la que va quedar a la memòria de la majoria de lectors. Les històries d'*Hazañas bélicas*, publicades per Toray, no tenien cap personatge fix. Solien ser drames humans en mig de la guerra i es donaven tota mena de variants pel que fa als enfrontaments i les seves consideracions morals. Els alemanys eren dolents si s'enfrontaven als aliats, però milloraven la seva consideració si

La mort de Jordi Longarón, creador de la icònica imatge de la portada d'*Hazañas bélicas*, posa en evidència la vital necessitat d'un museu de la historieta

l'antagonista era un soldat soviètic. Els japonesos sempre eren dolents. L'any següent de guanyar el premi, el Saló li va dedicar una exposició de la qual jo vaig ser el comissari, fet que em va permetre veure de prop la seva casa del barri d'Horta de Barcelona i tot el seu treball com a portadista de gènere, principalment bèl·lic i *western*. Longarón em va explicar com havia realitzat la icònica imatge del soldat d'*Hazañas bélicas*: quan la sèrie era ja prou popular, el seu editor, Antoni Ayné, li va demanar que redissenyés la portada per donar-li una nova empenta. Va crear la popular imatge del soldat però, a l'editor, li va semblar que el seu traç era massa solt, en contrast amb l'estil molt realista i acabat de Boixcar. Però Longarón es va mostrar ferm i va convèncer Ayné que la pinzellada lleugera feia destacar encara més el dibuix realista i molt treballat de Boixcar.

Caldria preservar aquestes històries i aquest patrimoni del nostre còmic. I un mitjà seria endegar l'aturat projecte del Museu del Còmic.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Cases marcianes i cireres

Mentre alguns dels homes més rics del món, com ara el propietari d'Amazon, i la NASA afirmen que el seu somni és colonitzar altres mons o inverteixen milionades per crear càpsules per transportar càrrega a la Lluna o fabricar cases pensades per viure al planeta Mart, el portaveu del grup d'experts de l'ONU sobre la biodiversitat i els ecosistemes (Ipbes) ens alerta del perill que es pugui extingir més d'un milió d'espècies animals i de plantes, si no canviem la nostra manera de fer i de consumir. El contrast entre la necessitat de preservar el nostre planeta i l'absurditat de gastar-se xifres astronòmiques en somnis marcians és una autèntica bogeria. Fa poc, l'activista sueca de 16 anys, Greta Thunberg, va tornar a criticar davant del senat italià que els líders no actuïn per aturar el canvi climàtic. El fet que una noia que promou vagues estudiantils per generar consciència contra l'escalfament global digui que els polítics la feliciten per les seves iniciatives però que no s'impliquen en un tema tan cabdal, hauria d'avergonyar els governants i també fer-nos reflexionar a tots, com a consumidors que som. Neguiteja una mica veure com en les

campanyes electorals els debats polítics eludeixen sovint aquesta qüestió i que, llevat d'algun publireportatge ridícul, molts candidats no en parlen i, fins i tot, alguns programes electorals hi passen gairebé de puntetes. És un tema complex que obligaria, entre moltes altres mesures, a incentivar l'ús de vehicles no contaminants i a consumir productes amb mesura i a un preu just per als productors. Més cotxes elèctrics? Més punts de recàrrega? D'acord. Però, senyor propietari de Tesla, a més de fabricar cotxes elèctrics, ni que siguin cars i poc assequibles per a una majoria de població, per què no inverteix en la investigació de vehicles que funcionin amb energia solar? Suposo que no deu ser pas més complicat que pensar a fabricar cases marcianes. O potser és que no interessa, perquè sense carburants desapareixeria una font d'impostos de la qual no volen o no poden prescindir molts governs? Sigui com sigui, així anem. I la resta, a fer els ulls grossos.

TANMATEIX, PERÒ, hi ha un percentatge de població que n'és conscient, que intenta abandonar hàbits que perjudiquen el medi ambient i procura consumir productes de

quilòmetre zero. Gent que desitja menjar cireres terrestres, més que no pas somiar urbanitzacions marcianes. Dic cireres com podria dir qualsevol altra fruita del país, però s'escau que som al maig. Resulta també que els pagesos que ofereixen una producció integrada –ja no diguem ecològica– tenen cada vegada més dificultats per aconseguir que la fruita de qualitat que produeixen sigui ben valorada al mercat. En el conreu de les cireres, per exemple, s'utilitzen productes de toxicitat molt baixa que són quatre o cinc vegades més cars que els tòxics que es fan servir als països productors extracomunitaris, amb l'agregant que aquest tipus de tractaments obliguen a fer un seguiment molt acurat i difícil, ja que el canvi climàtic i les espècies invasives com la mosca asiàtica *Drosophila suzukii* proliferen. Algunes de les mesures que va prendre la comunitat europea, com ara l'obligació que les caixes de fruita siguin d'un sol ús, tampoc ajuden gaire. Al final, la pagesia, igual que les mesures reals per aturar el canvi climàtic, no és mai un tema prioritari en l'agenda política. Haurem de ser els ciutadans els qui assumim i reclamem la seva importància.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Centre de menors a Rubí

■ S'ha publicat aquests dies una notícia referent a les irades protestes dels veïns de Rubí per la instal·lació en aquesta ciutat d'un macrocentre per a menors migrants. Ni les acusacions de racisme ni les d'oportunitat política en època electoral poden emmascarar una realitat: el sistema de protecció de la infància i l'adolescència, responsabilitat de la DGAIA, no funciona. És un sistema paternalista, que no afronta els problemes estructuralment, que no centra la seva activitat en la prevenció i sí en la intervenció sempre traumàtica per a les famílies. Un sistema qüestionat ja des de tots els àmbits: sindicats, experts, sentències judicials demolidores, entitats, parlamentaris, mitjans de comunicació, fa-

mílies afectades... És, a més, poc receptiu a les crítiques i així és molt difícil que evolucioni. Necessitem urgentment la reforma d'aquest sistema, que l'administració i els seus responsables deixin de mirar a una altra banda i facin les reformes que molts hem posat damunt de la taula. Les coses es poden fer d'una altra manera, però per a això és necessari que hi hagi més humilitat i més diàleg. I en aquest procés els ciutadans no som enemics, hauríem de ser aliats.

FRANCESC CÁRDENAS
Barcelona

Portada erràtica

■ La del suplement L'Esportiu del dissabte dia 11. Gran foto del davanter francès de l'Atlético de Madrid Antoine Griezman, amb el fals comentari que "un any ho cura tot", i a

sota un titular recriminant a Luis Suárez que aquesta temporada només hagi marcat 25 gols. El "gran Griezman" que L'Esportiu promociona com un caramel, per calmar una afició indignada pel gran fracàs de Liverpool, només n'ha marcat 15, de gols. Si és veritat el que es diu a la pàgina següent que els responsables esportius del Barça consideren que Griezman és la millor alternativa que hi ha al mercat perquè te gol (15 aquesta temporada), és que no saben ni comptar i aleshores el problema no el tenim al terreny de joc sinó més amunt.

ANTONI DURAN BAUSILI
Sant Feliu de Llobregat
(Baix Llobregat)

Suprimir la campanya en paper

■ En les últimes eleccions generals vam veure xifres

molt elevades quant al pressupost dedicat a les campanyes electorals, alguns partits van passar els 14 milions d'euros. Crec que seria necessari un canvi general de normativa en l'elaboració de les campanyes. És evident que els mítings sempre seran presents així com l'encartellament de les ciutats, d'això mai ens en salvarem. El que sí que crec és que, en ple segle XXI, amb els avenços d'internet que tenim avui dia, és un error que es continuï amb l'enviament personal de cartes per persona. S'hauria de suprimir pel cost que suposa, tant econòmic com mediambiental. Avui dia tots tenim els mitjans suficients per informar-nos sobre qui votar, no cal que ens ho recordin a la nostra bústia.

MARC BENET COLOMER
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Hem de lluitar contra aquest nacionalisme que avança i que vol destruir el projecte comú d'Europa”

Angela Merkel, CANCELLERA ALEMANYA

Tribuna

Manuel Milián Mestre. Periodista i consultor d'empreses

El desgavell

Mai havia vist des de 1977 una campanya electoral com la del 28 d'abril. Desmanegada, plena d'insults explícits o implícits, embogida, desbocada per la dreta, en certs moments groguera i *desnortada*. Em va semblar el detritus de la pitjor democràcia, la populatxera i insolent, l'antítesi del concepte aristotèlic del “govern dels millors”. Millors? Per al filòsof grec els millors eren l'aristocràcia, les elits de l'excel·lència. Ara els “millors” són barats i vulgars; és l'apoderament bastard dels oportunistes, els desvergonyits, els amorals, els mediocres. Quan tot un catedràtic d'universitat va sentenciar en un programa de televisió que l'ètica “res tenia a veure amb la política”, els ossos d'Aristòtil, Plató i Ciceró degueren retorçar-se novament en la tomba. És una de les aberracions més grans que he sentit.

ELS QUE ADOREN Maquiavel són aquells que neguen la democràcia. *El príncep* és tot un memoràndum d'indignitat immorral. L'ètica és cavalcada en aquest cas per la utilitat, per la conveniència al servei del poder, per aquesta “virtut” d'abusar de la força de la raó. I de tot això ens ha sadollat en aquesta ocasió la fira electoral. Mediocritat en grau superlatiu, indignitat en les maneres, cinisme en les expressions i una desbocada fam de poder. En bastants moments, aquests líders de quarta divisió em pareixien els xerraires que en la meua infantesa a Forcall (Castelló) ofrenaven els seus gèneres amb encadenades logomàquies farsants des del balcó del seu furgó.

LA SINGULAR CERTESA d'aquesta fira política és la real absència de lideratges. Mai Espanya va emmalaltir des de la Transició d'un elenc de postulants a líders de semblant frevolesa. Cap d'ells resistiria una anàlisi profunda. Pedro Sánchez és el doctor de gairebé res, sense fons en el seu discurs i amb exuberància mentidera en les seves formes. Pura fullaraca, i el que és pitjor, absolutament fidel a Nicolau Ma-

quiavel: tot el possible és bo; res obsta a l'ús del poder en la direcció més convenient per al seu ego monumental. Amb ell als comandaments de l'avió mai sabrem a on anirem a parar o a quina serralada ens estavellarem. A l'Europa dels anys trenta es van conèixer notables espècies d'aquest mateix gènere.

PEL QUE FA A L'ALTRA ESQUERRA, l'efemívida Unides Podem, el millor seria iniciar una tanda de rogatives penitencials perquè Déu ens allunyi d'aquesta tempesta. Tardocomunistes, farsants de la demagogia per populista, hereus de Fidel Castro i germans del piadós i bàrbar Nicolás Maduro, els seus líders prediquen una cosa i practiquen exactament el contrari. Don Pablo Iglesias va escarnir la “casta” política, aliena segons ell als interessos del poble. Ell, noi de barri, en això fonamenta la seva raó de ser. Fet i fet es traslladaria a la seva mansió milionària, protegida per la Guàrdia Civil i dotada de tota classe d'aditaments que la majoria dels maleïts polítics de la Transició mai van tenir.

LA DRETA DIVIDIDA, o multiplicada. El centredreta de Fraga ha parit fills per obra i gràcia d'Aznar, tot un prodigi de genètica. *Ex unum pluribus...* Li agradava tant l'es-

“La fira electoral ha mostrat la mediocritat en grau superlatiu, indignitat en les formes, cinisme en les expressions i una desbocada fam de poder”

pècie que, de tant radicalitzar-la—després de l'apoteòsica aniquilació de Rajoy—, va donar al PP dos fillols: per no se sap on, Ciutadans i la Vox d'Abascal, que un dia va fundar l'amic Alejo Vidal-Quadras. Esboçinat per ambdós cavalls en la carrera en direcció oposada, Pablo Casado, apadrinat per Aznar, i encara sense motxilla ideològica. No entenc com es poden fabricar formacions tan frèvoles, volàtils, d'un dia per l'altre, amb additius tan febles com l'oferta de toreros, o fills de papà històric, absolutament desproveïts de criteri i a vegades de seny, com en l'avortament dels neandertals. Déu meu! A on ha anat a parar el PP?

D'AQUESTA MATRIU AZNARIANA, per heterodòxia amb el model original, han sorgit elements que condueixen les seves formacions a llocs desconeguts. Albert Rivera ja fa 12 anys que afronta una panòpia de varietats genètiques: ara centreesquerra, ara ja marcadament dretà. Em continuen plovent interrogants amb el seu apilament de pròfugs i oportunistes, que fugen del naufragi, o l'exclusió, del portaavions del PP casadista i postmarianista en declivi. Finalment, Vox, que havia de ser el messià salvador de l'Espanya eterna, a la qual alguns analistes —i enquestes— atorgaven fins a 70 diputats. Oh, infelicitat!, va quedar reduïda la xifra a 24 diputats. Càlculs fallits o expectatives desmesurades? Abascal és un altre fillol de l'aznarisme, un malson d'una confusa progènesi. En això, justament, comencen el dia els populismes, els lideratges mediocres que podrien amenaçar un retorn als *jefes* quan front als problemes evidencien la seva impotència. Sense líders pròpiament dits, ni elits engreixades, aquesta Espanya es disposa a suportar moments no fàcils. El desconcert podria emmirallar-se en el que avui és la política catalana, i més específicament en el caos que ha implantat a Barcelona el paroxisme de la incompetència de l'alcalde, Ada Colau. Aquest seria el paradigma.

De set en set

Anna Carreras

'Puto' reggaeton

S'apropa l'estiu, la temporada de festes majors, festivals i concerts a l'aire lliure. Temo que, un any més, la banda

sonora d'aquesta canícula gravitarà entre el detestable reggaeton de melodia zero i lletra repugnant i les orquestres amb ferum de naftalina que encara s'arrossegueu entre el carro de Manolo Escobar i l'*Aserejé* de Las Ketchup. Com comprendran, *nempabé*. La metastasi del reggaeton afecta l'educació d'una mainada que, als 9 anys, ja remena les natges com si no hi hagués demà. A ells, els fa gràcia el *txumba-txumba* i només entenen que les noies són objectes que es mouen mentre els homes, amb pentinats pseudomoderns, ulleres de sol i cadenes daurades al coll, els exigeixen més i més. Les nenes, en canvi, adopten l'estètica i el desvergonyiment general, sense copsar el misatge masculista que va imprimint-se als seus cervellets en construcció. Creixen amb el mantra “*¿y el anillo pa' cuándo?*”, com si l'objectiu darrer de les seves vides fos casar-se amb un sagal abillat amb un xandall blanc digne de l'Altíssim. Ells flirtegen amb la idea que la dona és poc més que un tros de carn manipulada, un imant que no es resistirà mai a l'encant del metall que traginen a la carcanada com si fos l'esquella d'un bou en zel. Em fa molta por que els graons assolits pel feminisme s'esquerdin a marxes forçades a causa d'aquesta mena de fenòmens intolerables. Quan una noia balla reggaeton, escolta realment la lletra? Si és així, per què participa en el menyspreu cap al seu propi gènere? Quan un noi escolta reggaeton, no sent vergonya aliena? Si no és així, té clar en què s'està convertint?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

ERC reclama el triomf per fer reaccionar Europa

Un miler i mig de persones participen en el míting final de campanya a Barcelona

Puigdemont demana el vot per a Comín i Ponsatí

Dona suport a Quim Forn a l'alcaldia i recorda que "Europa ens estarà mirant"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les Corts més excepcionals

MAI VIST • Quatre diputats i un senador que se senten presos polítics seran portats en un furgó policial de la cel·la a l'escó **ICONA** • Sánchez coincidirà a l'hemicicle amb Junqueras, Sánchez, Turull i Rull sabent que tota fotografia serà històrica **PÚBLIC** • Les dones dels diputats seran a tribuna gràcies al PNB i Bildu

David Portabella
MADRID

El Congrés dels Diputats ha vist de tot o això creia: el tinent coronel Tejero entrant a trets a l'hemicicle el 23-F del 1981 en la investidura de Leopoldo Calvo-Sotelo, el diputat de HB Josu Muguruza mort a trets el 20 de novembre del 1989 a l'hotel Alcalá la nit abans del ple de constitució de la cambra... Però el que mai no havia succeït ni a l'edifici del Congrés ni al més discret del Senat és que cinc electes que se senten presos polítics es despertessin en un penal com el de Soto del Real i fossin conduïts de la cel·la a l'escó en un furgó policial sense dret a parlar amb la premsa i tenint l'hemicicle com a estricta espai de lliure moviment. Si les Corts estrenaran avui l'excepcionalitat quan Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull s'acreditin a la cambra baixa i Raül Romeva ho faci a la cambra alta en visites fugaces i opaques, demà les costures cruiaran amb la presència de tots ells a l'escó coincidint amb el president Pedro Sánchez, que sap que tota fotografia amb ells serà una icona històrica.

La tretzena legislatura espanyola neix amb el cop d'efecte de Sánchez de situar dos catalans de presidents de les cambres, Me-

La incògnita de la investidura i de coincidir amb el rei

Després que l'excepcionalitat regni avui i demà a les Corts, previsiblement el jutge del Suprem Manuel Marchena haurà de dirimir aviat com actua amb els presos davant dues noves cites al Congrés. Quinze dies després del ple constitutiu del 21 de maig, el Congrés ha de celebrar la sessió solemne de l'obertura

de les Corts que presideix el rei Felip VI amb els diputats i els senadors junts per un dia a l'edifici de la Carrera de San Jerónimo.

Si bé en el passat ERC no ha assistit a la cita, en l'última edició, el 17 de novembre del 2016, els diputats i senadors del PDeCAT sí que hi van ser i van ser protagonistes pel fet

de no aplaudir Felip VI. Però, tot i el context, Junqueras, Romeva, Sánchez, Turull i Rull tenen dret a voler acudir-hi i Marchena decidirà si permet la coincidència del rei i els presos polítics en ple judici. La següent gran cita seria el ple de la sessió d'investidura, que l'entorn de Sánchez preveu els primers dies de juliol.

mer al màxim demà l'únic espai de llibertat que tindran: les quatre hores que duri el ple a l'hemicicle, de les deu a les dues de la tarda, i en les quals han de votar la mesa i, ja amb Batet i Cruz de presidents, jurar o acatar la Constitució.

Jurar com a pres polític

El jurament o acatament és l'acte més personal i, com han fet ERC i Podem, es pot personalitzar sense cap més límit que el de la imaginació. Així que Junqueras i els diputats de JxCat tindran uns segons de veu per poder dir que se senten presos polítics i que ho fan per imperatiu legal, i Batet haurà d'arbitrar aquests moments.

En el trànsit de la mesa d'edat a la mesa elegida, Junqueras, que no seguirà de diputat al Congrés si és eurodiputat, ja ha avisat que es disposa a saludar tothom, inclòs el president del govern espanyol. "M'agradaria poder saludar i parlar amb tothom, amb respecte i amb un somriure", ha avançat des de la presó.

La disposició a saludar tothom dels presos posarà a prova la reciprocitat dels líders del PSOE, PP, Cs i Vox, ja que Iglesias és l'únic líder que va visitar els presos en una ocasió, el juny del 2018 al penal de Soto del Real. Al Congrés, on al sostre encara són visibles els forats de bala que hi va

Les frases

“M'agradaria poder saludar i parlar amb tothom [al Congrés], amb respecte i amb un somriure”

Oriol Junqueras
LÍDER D'ERC I DIPUTAT AL CONGRÉS

“Regne d'Espanya, 2019: «La soberania reside en el Tribunal Supremo, del que emana el legislativo»”

Josep Rull
DIPUTAT DE JXCAT AL CONGRÉS

“S'imaginem que després del cop d'estat del 23-F vinguessin Tejero o Armada a ocupar el seu escó?”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

ritzell Batet al Congrés i Manuel Cruz al Senat, per doblar l'aposta pel vet a Miquel Iceta. Tot i que per trobar un català al lloc de Batet cal viatjar fins al 1979 de Landelino Lavilla i l'últim català president del Senat va ser Laureà Figuerola, el 1872, aquesta doble fita inèdita no és comparable a l'impacte de la imatge de veure arribar cinc electes en furgons camuflats.

Trobades a l'hemicicle
L'Espanya que dividres obria els telenotícies amb el “bon dia” que es van dir

Pablo Iglesias (Podem) i Santiago Abascal (Vox) quan van coincidir sense voler-ho a l'ascensor del Congrés pot fer implosió quan vegi a l'hemicicle Junqueras i els de Jordi Sánchez amb el president Sánchez, el popular Pablo Casado, Albert Rivera i Inés Arrimadas de Cs i l'ultradret a Abascal.

Que els presos preventius no són uns diputats com els altres ho comprovaran avui, quan s'acreditin i facin la declaració d'activitats “degudament custodiats”, no els sigui entregat el mòbil i la tauleta que

van al kit del diputat i senador i tornin a la presó “amb la màxima brevetat possible”, com ha ordenat el jutge Manuel Marchena a la Guàrdia Civil –que custodia el trajecte– i a la policia –responsable de la seguretat a les Corts–. “Tanta por els fem en llibertat?”, es pregunta Turull en un missatge dictat a Twitter. Més esmolat és Josep Rull: “Regne d'Espanya, 2019: *La soberania nacional reside en el Tribunal Supremo del que emana el poder legislativo* ...”.

Tot i les limitacions, els presos es disposen a espre-

deixar Tejero, els esperen diputats repetidors com ara Casado i Rivera i debutants com per exemple Arrimadas o Abascal, que veuen en ells uns “colpistes”. Arrimadas es retrobarà amb companys del Parlament com ara Turull, amb qui va debatre en la campanya de les catalanes del 21-D, mentre que la popular Cayetana Álvarez de Toledo podrà parlar amb Sánchez més enllà de les cartes que es van adreçar quan la marquesa de Casa Fuerte es va negar a debatre amb ell comparant-lo amb Tejero i Milans del

L'APUNT

Un vot per cada minut robat

Eva Garcia Pagán

Ahir el nebot de Dolors Bassa va visitar la tia a Alcalá-Meco i va demanar no normalitzar la situació. Després de compartir menys d'una hora, la va trobar "cansada físicament i psicològicament d'estar aquí". "És inhumana", va dir. Són ja 455 nits privada de llibertat. 564 les d'Oriol Junqueras i Quim Forn; 424 de Carme Forcadell; 581 nits que a casa troben a faltar Jordi Sánchez i

l'enyoradíssim Jordi Cuixart. Presos i exiliats, espoliats d'allò que més importa. El president Carles Puigdemont ho va demanar ahir: "Per cada minut que us han robat, [que us donin] un vot; per cada minut de repressió, un vot de llibertat i d'esperança; per cada petó que han robat als vostres fills, que us han robat, grapats de vots de dignitat."

L'hemicicle serà demà l'únic espai de llibertat que els quatre diputats presos tindran al Congrés i Romeva tindrà al Senat ■ CHEMA MOYA / EFE

Una advocada de Manresa declara com a testimoni al Suprem, dimarts passat ■ EFE

El Suprem vol enllestir el judici a principis de juny

■ Dimecres es reprèn la vista amb les pericials ■ Els dies 27, 28 i 29 es veuran els vídeos de l'1-O sense intervencions

Mayte Piulachs
BARCELONA

El judici contra els dotze independentistes catalans arriba a la recta final, després que el 12 de febrer passat es realitzés la primera sessió a la sala de plens del Tribunal Suprem, a Madrid. Ni les campanyes electorals ni els cinc presos escollits ara diputats al Congrés i al Senat han fet trontollar el pla dels set magistrats de la sala d'acabar la vista com més aviat millor, i ara la data que es planteja és a mitjan juny. El president de la sala, el magistrat Manuel Marchena (amb l'arrogància desbocada amb testimonis de les defenses i enaltit per la premsa madrilenya), ha espremut el cronograma i les seves intervencions per no eternitzar les declaracions dels prop de 500 testimonis (240 policies) que han desfilat pel judici.

Així, dimecres es reprèn el judici amb les pericials. Abans, però, hauran de declarar els últims testimonis, una desena, que estan programats per avui dilluns, però el tribunal va suspendre la sessió en acceptar que Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull recullin les acreditacions per al ple de demà. Això sí, custodiats per la Guàrdia Civil.

Pel que fa a les pericials, dimecres és previst que, a petició de la fiscalia, intervinguin tres funcionaris del Ministeri d'Hisenda per demostrar, o no, que el govern català va destinar uns 2,1 milions d'euros a organitzar el referèndum d'autodeterminació. Un dels greus problemes de les acusacions per demostrar la suposada malversació de fons és que el jutge instructor del Suprem, Pablo Llarena, no va acceptar la seva petició de fer la pericial

econòmica en tenir presa per tancar la causa. L'advocada de l'Estat ha demanat que declari la subdirectora general d'estudis de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, Mercedes Vega, perquè detalli un informe aportat al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, el que realment ha investigat tot l'1-O. També hi ha pericials sobre el valor dels locals i d'altres demanades per les defenses.

La setmana següent, entre els dies 27 i 29 de maig, hi haurà la prova documental, amb la projecció de vídeos de l'1-O, i el jutge Marchena ja ha avisat els advocats que no podran intervenir-hi. Finalment, la voluntat de la sala és que les tres acusacions tinguin un dia per presentar els seus informes de conclusions, i les defenses es reparteixin tres dies. Només restarà el torn de l'última paraula dels acusats. ■

Bosch.

El més vehement és fins ara Casado. "S'imaginen que després del cop d'estat del 23-F vinguessin Tejero o Armada a prendre possessió dels seus escons al Congrés per dir aquí seguirem imposant la llei encara que segueixin quedant trets al sostre?", exclama el líder del PP als mítings. Segons Casado, es tracta d'un "escarni" tant la seva presència com el possible "jurament ofensiu" que ell ja dona per fet que faran.

Gràcies a la generositat d'altres grups, a la tribuna del públic hi haurà les do-

nes dels presos. Si bé JxCat només tenia dret a una plaça, gràcies al PNB i a EH Bildu, que han cedit la seva, demà hi haurà a la tribuna

Els bascos deixen la plaça al públic a Barreda, Bragulat i Meritxell Lluís

Susanna Barreda, Blanca Bragulat i Meritxell Lluís. La presència de les parelles de Sánchez, Turull i Rull està sent clau per a l'organització dels escons al hemicicle en un dia inaugural que

sempre és caòtic, perquè Laura Borràs i Míriam Nogueras pretenen que els presos siguin en llocs on siguin visibles des de la tribuna pels seus familiars abans que pel tret de càmera de la realització.

L'expectació generada per la sessió de demà ha obligat el Congrés a habilitar la sala Ernest Lluch per a convidats de tots els partits. Una de les que hi té un lloc assegurat és Laura Turull, que no podrà veure el seu pare erigit en diputat en directe però sí a través del senyal televisiu oficial. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Els republicans van reunir tots els seus principals dirigents, candidats i càrrecs institucionals en el míting central d'ahir a Barcelona ■ GUILLEM ROSET / ACN

ERC reclama el triomf per activar una reacció europea

■ Unes 1.500 persones es reuneixen en el míting central a Barcelona, en què Junqueras demana el vot per acostar els presos a la llibertat ■ Rovira retreu al PSOE que “més repressió” no alimentarà el diàleg

Òscar Palau
BARCELONA

“Els vostres vots ens fan lliures.” Un dia més des de la presó, el líder i candidat d'Ara Repúbliques en les eleccions europees, Oriol Junqueras, va reclamar ahir en el míting central d'ERC a Barcelona, que va reunir unes 1.500 persones vora el mercat de Sant Antoni, una nova victòria el 26-M que atansi els presos polítics a la llibertat. Una llibertat, reclamada a crits pels assistents en diversos moments, de la qual es felicitava que, gràcies precisament al triomf del 28-A, tindrà “un petit tast” avui a partir de les deu del matí, quan ell i els altres quatre presos polítics electes surtin a recollir les actes del Congrés i el Senat, i demà, quan es constitueixin les cambres. Junqueras i Gerard Gómez del Moral ja van presentar divendres, perquè sigui efectiu des d'avui, l'escrit de renúncia al seu

escó del Parlament, on seran substituïts per José Rodríguez i Núria Picas.

El líder d'ERC confia experimentar aquesta llibertat de nou quan també sigui escollit eurodiputat, com a líder a més de l'Aliança Lliure Europea. “Si tants partits europeus es posen d'acord que soc el millor candidat, segur que la societat catalana ho entén i ens ajudarà a guanyar per donar sentit a aquesta aposta col·lectiva per les llibertats”, va indicar ahir. Al seu costat, el senador electe Raül Romeva ho va resumir tot constatant que “l'única manera” que Europa deixi de donar l'esquena al conflicte català és triomfant altre cop a les urnes. “Només guanyant farem que hagin de reaccionar, és l'única via que tenim per garantir que hi haurà una resposta europea”, va subratllar, per bé que alhora no va cessar en la crida en clau interna a continuar acollint “de manera ampla i inclusiva”

Les frases

“Sortirem de la presó i tornarem a Catalunya lliures, i volem que ens doni la benvinguda l'alcalde Maragall”

Oriol Junqueras
CANDIDAT D'ERC EN LES EUROPEES

“No podem deixar que el PSC del 155 arribi al govern de la ciutat, i això és el que diu cada dia Colau”

Ernest Maragall
ALCALDABLE D'ERC A BARCELONA

“No es construeix el diàleg amb amenaces i imposicions polítiques, ni menystenint les institucions”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

Maragall alerta d'un possible pacte entre Colau i el PSC

L'alcalde republicà a Barcelona, Ernest Maragall, va alertar al seu torn d'un possible pacte entre Ada Colau i Jaume Collboni. “No podem deixar que el PSC del 155 arribi al govern de la ciutat, no m'ho puc ni imaginar”, va avisar, tot recordant que els socialistes i els comuns ja s'han posat d'acord per nomenar la mesa del Congrés i possiblement ho faran per pactar un nou govern a l'Estat. “La tria és Colau o Maragall”, va insistir, en una opció, la seva, que és “l'única” de tenir alcalde independentista. “És l'hora

de la determinació, de les decisions i els compromisos, no és el moment de pensar Barcelona d'esquena al país, sinó que l'ha de liderar”, va proclamar també Pere Aragonès, per a qui “s'han acabat les ambigüitats”. També Roger Torrent s'ho va proposar, recordant que Barcelona “sintetitza els millors valors que Catalunya projecta al món”. Entretant, la número 2, Elisenda Alamany, va criticar els excompañys dels comuns per haver-se “posat de perfil” en un moment “excepcional” per al país com l'1-O. “S'ha de ser

valent, sense ambigüitat ni equidistància”, els va exigir.

Pel seu cantó, Marta Rovira va apostar per una victòria republicana als ajuntaments, on “hi ha instal·lada de fa anys una manera massa conservadora” de fer poble i ciutat que creu que cal canviar, en al·lusió a l'històric “bipartidisme” entre CiU i el PSC. Les candidates a Reus i Figueres van llegir durant l'acte sengles cartes des de la presó de Carme Forcadell i Dolors Basa en què realçaven el gran augment de participació femenina en les llistes d'ERC.

més sectors de la societat que entenguin que la República “també és el seu projecte”.

Els presos polítics ahir van rebre el suport ferm de l'històric líder sindical francès José Bové, eurodiputat verd, que va lamentar que la UE els hagi bandejat en connivència amb l'Estat espanyol, i troba que “el combat” que s'està donant a Catalunya serà “fonamental per a l'esdevenir” d'Europa. De fet, ja va avisar que si Junqueras no és a l'hemicicle el 2 de juliol quan es constitueixi el nou Parlament d'Estrasburg, aquest “serà il·legítim”. “Serà responsabilitat de tots els seus electes que es respectin tots els drets”, va indicar, mentre avisava que les institucions comunitàries no es poden rentar les mans de l'alliberament dels presos. El quart de la llista d'ERC, i secretari general de l'ALE, Jordi Solé, també va lamentar que la UE “per acció o omissió” s'ha posat al costat de la violència d'estat, i es va proposar treballar “per una Europa una mica més catalana”, en el sentit que la lluita del país per la democràcia i contra el feixisme “també inclou valors europeus”. “Ara cal triar entre l'Europa sotmesa als nacionalismes d'estat o la dels drets i llibertats”, va incidir el vicepresident Pere Aragonès. “A Catalunya heu frenat el feixisme i és l'estil a adoptar, sou el referent a l'Estat i a Europa”, va lloar el candidat valencià en la llista, Guillem Agulló.

Des de Ginebra, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, va tenir dures crítiques cap als socialistes, que van intentar “imposar” al Parlament el seu candidat a presidir el Senat, Miquel Iceta. “Amb més repressió i més amenaces no es construeix el diàleg, han perdut la noció”, els va etzibar, mentre els acusava de fer de “crossa” d'una dreta que “els ha robat la cartera ideològica”. “No són prou valents per fer la ruptura definitiva amb el règim del 78, i d'això també van les eleccions del 26-M”, va recordar, mentre instava l'esquerra espanyola a “homologar-se” a l'europea. També el president del Parlament, Roger Torrent, va acusar els socialistes de voler fer-los rendir “amb canvis cosmètics”, inspirats en “el lloc on han nascut” els que ocupen càrrecs a les institucions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El PSC dialogarà, però dirà no a ERC i JxCat a Barcelona

■ Collboni no permetrà “de cap manera” que l’independentisme entri al govern de la ciutat ■ Batet anuncia “entesa i consens” perquè veu el 28-A com l’aval dels votants per “vertebrar Espanya”

Xavier Miró
BARCELONA

Els socialistes catalans oferiran diàleg des de les històriques presidències del Congrés i el Senat en mans de Meritxell Batet i Manuel Cruz, però Collboni tanca la porta a qualsevol investidura que inclogui l’independentisme en el futur govern de Barcelona. Batet llegeix la victòria del PSOE el 28-A en llocs inexpugnables o d’hegemonia popular durant dècades com ara Segòvia, Galícia i Castella com l’aval dels votants a “una Espanya on càpiga tothom, orgullosa de la diversitat, de totes les cultures i llengües”, i com un mandat “d’entesa i consens”. Batet va oferir diàleg com “l’únic instrument que tenim” per tal que la política “ajudi a crear concòrdia” contra aquells que “fan mal a la democràcia” amb la confrontació, l’insult i “l’ús partidista de les institucions”.

Amb l’aval d’una clara victòria en els comicis espanyols, Batet veu el futur govern de Pedro Sánchez reforçat per abordar el seu objectiu: “Nosaltres podrem vertebrar Espanya.” La fins ara ministra, però, va avisar que aquest també és el mandat que van dictar els votants catalans, el

Batet, Collboni, Cruz i Iceta, ahir, en l’acte municipal al barri barceloní de la Marina del Port ■ ORIOL DURAN

Les frases

“Els votants van dir sí a una Espanya on càpiga tothom. Per això nosaltres podrem vertebrar Espanya”

Meritxell Batet
CANDIDATA A PRESIDIR EL CONGRÉS

“Cal fer del Senat un nou espai de diàleg i d’impuls de reformes, i un lloc de trobada de les autonomies”

Manuel Cruz
CANDIDAT A PRESIDIR EL SENAT

“Els independentistes, amb el seu sectarisme, han demostrat que no tenen una visió plural del nostre país”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“No permetré de cap de les maneres que l’independentisme entri al govern de la ciutat”

Jaume Collboni
ALCALDABLE DEL PSC A BARCELONA

“Si no vols caldo, dues tasses”

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va avisar els independentistes que, amb el seu gest d’impedir-li ser president del Senat, han brindat als socialistes catalans el “goig i l’alegria” de tenir dos membres al capdavant de les dues cambres. “Si no vols caldo, dues tasses”, va afirmar abans de refermar el compromís amb el diàleg “peti qui peti”. Iceta va carregar contra el “sectarisme” dels independentistes, de qui va dir que “han demostrat que no tenen

una visió plural del nostre país”, i va posar l’exemple del president Torra: “Ja hem esbrinat a què dedica el seu temps Torra quan diu «hem posat fi a Iceta».” El líder del PSC interpreta les nominacions de Batet i Cruz com un missatge de Pedro Sánchez a tot Espanya: “Hi ha molts catalans, la majoria, que volem la fraternitat amb els pobles d’Espanya.” Iceta promet administrar la victòria amb “mirada llarga i disposats a trobar camins”.

d’una “Catalunya on càpiga tothom”, ja que van situar el PSC en “la centralitat no independentista”.

Manuel Cruz, l’exdiputat independent del PSC cridat a substituir Iceta com a president del Senat, també va anunciar que farà de la cambra “un nou espai de diàleg i d’impuls de reformes”, així com un lloc de trobada de les autonomies amb el govern d’Espanya i de trobada de les autonomies entre si. Cruz entén el Senat com el mirall de l’“Espanya diversa de territoris i la veu de les grans ciutats”.

A Barcelona, però, els socialistes tanquen la porta a qualsevol gest en la investidura que permeti a l’independentisme ser al govern. El candidat a l’alcaldia, Jaume Collboni, va prometre, ahir, des del barri de la Marina del Port, que no permetrà “de cap manera que l’independentisme entri al govern” i va dibuixar la votació del 26-M com una tria entre “un alcalde a favor de l’independentisme” –per ell, tant Maragall com Colau– i “un alcalde a favor de Barcelona”.

Al candidat d’ERC li va retreure haver-se “atreït a dir” que havien “renunciat a ser catalans” i el va advertir que “estan cansats i farts”, mentre que de Colau va dir que ha perdut qualsevol credibilitat en l’aposta per un govern progressista: “El va tenir i el va trencar quan va deixar Coscubiela i Rabell a l’estacada el 6 i 7 de setembre.” Collboni fa una crida a la mobilització del partit, dels progressistes, dels moderats i dels “patriotes de Barcelona” per derrotar les enquestes. “Tot està obert i podem guanyar”, proclamava. ■

PP

Bou diu que no cobrir la ronda és un menyspreu

El candidat del PP barceloní, Josep Bou, va acusar l’alcaldessa, Colau, de menysprear els veïns per no cobrir la ronda de Dalt quan “el 2015 es va establir per consens un pressupost de 400 milions”, va afirmar ahir en un pont de la ronda al Vall d’Hebron, segons declaracions recollides per EFE. Bou va dir que aquells 400 milions es van convertir en 206 quan Colau va entrar a l’Ajuntament i, finalment, el

seu govern els ha deixat en 16: “Això és un menyspreu absolut de la senyora Colau als veïns, està apedaçant la ronda a trossos.” Pel candidat popular, l’alcaldessa té més interès a connectar el tramvia per la Diagonal, un projecte que va recordar que costa 200 milions. Bou també vol l’ampliació a un tercer carril de la ronda Litoral perquè, va indicar, pateix molt més la congestió.

■ REDACCIÓ

Josep Bou, ahir a la ronda de Dalt ■ ACN

BARCELONA PEL CANVI-CIUTADANS

Valls es quedarà “passi el que passi” a l’Ajuntament

“No he vingut aquí per fer una segona carrera. Tinc un projecte, que és Barcelona. Assumiré les meves responsabilitats com a alcalde o regidor. Ja he participat en el debat nacional. Tinc ganes de viure, de portar una vida equilibrada”, assegurava Valls en una entrevista que va publicar ahir el diari francès *Le Parisien*, segons recull l’agència EFE. En l’entrevista concedida al rotatiu francès, l’ex-primer minis-

tre del govern socialista de la República explicava que va decidir tornar a Catalunya per fer política per la crisi independentista i amb l’objectiu de defensar la unitat d’Espanya. Valls presenta el seu retorn com una tria tant personal com política: “Una nova vida, una nova etapa. Sens dubte, trobava a faltar el Mediterrani, el sol i Barcelona. La necessitat de retrobar un equilibri personal.” ■ REDACCIÓ

Valls, ahir, a Sarrià en un acte de campanya ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Una dona votant a les eleccions municipals de fa quatre anys, a la ciutat de Barcelona ■ ELISABETH MAGRE

Moralment dubtoses

SITUACIÓ • Tot i les crítiques rebudes, el PSC i el PP continuen presentant llistes fantasma, formades per gent que no té vinculació residencial ni familiar amb el municipi per què es presenten **RAÓ** • Ho fan per obtenir més pes a les diputacions i els consells comarcals i també més subvencions **VALORACIÓ** • La figura és legal, però els rivals asseguren que és una estafa

L.B.
BARCELONA

El proper 26 de maig, al poble empordanès de Vilopriu, els vilatans que sentin que el PSC són les sigles que més els representen es trobaran amb la paradoxa d'haver de votar una persona que no resideix ni té contacte diari amb el municipi, ja que l'alcalde socialista és el director de l'àrea de territori de l'Ajuntament... de Badia del Vallès. Les anomenades llistes fantasma –candidatures formades per persones que no viuen al poble que aspiren a governar ni hi tenen cap vincle familiar– han tornat amb força aquests comicis municipals, tot i la polèmica que sempre les ha envoltades. Estan emparades per la llei orgànica del règim electoral general, però, per tothom menys pels partits que en fan ús, són èticament dubtoses.

“Aquestes llistes intenten introduir-se en tots aquells pobles on, en el passat, havien tingut representació i ara no són capaços de trobar candidats que la vulguin assumir. Les raons de fons de per què els grans partits, PPC i PSC, opten per aquesta pràctica no justifica aques-

ta burla a la democràcia”, denunciava, fa uns dies, Dolors Costa, tinent d'alcalde de Campdevàrol i alcaldable de la llista liderada per JxCat, a *El Ripollès Digital*. Com continuava Costa, aquest recurs “artificial” demostra que aquests partits “no són capaços d'entendre el canvi de pluralitat política de la societat, resistint-se a perdre aquella hegemonia que un dia van abanderar”.

Se'n parla poc en campanya, pe-

El popular Enric Millo defensava el 2015 que tots els vilatans tenien dret a poder votar les seves sigles

rò sí que hi ha crítiques a través d'articles d'opinió com aquest i també al gran àgora del nostre temps, les xarxes socials. La setmana passada, va ser l'alcalde de Sant Climent Sescebes i candidata d'ERC, Olga Carbonell, qui carregava a Facebook contra les llistes fantasma del PSC a l'Alt Empordà. Els socialistes han presentat sis llistes amb persones que no resideixen als municipis per què es presenten, però, per Carbonell, la pràctica és es-

peciamment nociva al seu poble, perquè té una base militar amb soldats que representen el 23% del cens.

“Aquesta llista fantasma permetrà que els empadronats a la base i que no viuen al poble votin l'única llista que avala el 155 i que està formada per 6 persones que no són de Sant Climent, ni tan sols de la comarca o de la província”, criticava.

Crida de la direcció del partit

Els candidats que omplen aquestes llistes són militants, normalment de quadres intermedis, que responen a la crida del partit per omplir forats. Poden venir d'altres indrets de l'Estat i fins i tot de fora. En molts casos, ni tan sols hi ha prou noms per cobrir totes les regidories, així que no existeix ni vinculació amb el municipi, ni programa, ni tan sols possible equip de govern. Això se suma al fet que els veïns d'un municipi volen que la persona que decideixi sobre el seu dia a dia conegui els seus problemes i la seva gent, així que aquestes llistes tenen, històricament, un alt índex de fracàs. De tota manera, els partits continuen intentant-ho, perquè cada vot compta i per pocs que en sumin, obtenen un important benefi-

Un terç tan sols a Girona

Només a la demarcació de Girona, el PSC presenta 114 llistes, de què gairebé un terç (37) estan formades per candidats únics, de manera que el seu projecte de govern és inviable. La majoria dels militants socialistes que encapçalen aquestes llistes són de l'àrea de Barcelona. Al poble de Rabós, la candidata va treballar en el PSC a la capital catalana del 2007 al 2015 i a Vilamaniscle, l'aspirant a alcaldessa és del Garraf.

ci: poden tenir més pes en les diputacions i els consells comarcals, ja que les cadires s'adjudiquen no en funció del nombre de regidors sinó dels vots obtinguts. També hi ha un motiu econòmic, perquè les subvencions que reben per vots aconseguits i propaganda electoral també augmenta.

El 2011, la llavors presidenta del PPC, Alicia Sánchez-Camacho, va assegurar en una entrevista televisiva: “En les properes eleccions, em miraré fins a la darrera pedania, encara que tingui 100 habitants, perquè tots els municipis són dignes i necessiten una persona del seu territori.” “Si no tenim la gent, no hi haurà llistes”, prometia. Ha plogut molt des de llavors i el PP no només hi ha tornat, sinó que n'ha fet una defensa política, com també ha passat en el PSC. En les següents eleccions, el 2015, el popular Enric Millo canviava de discurs i deixava clar que les candidatures fantasma no són “cap estafa”. “És una llista que té noms i cognoms i persones que si són escollides compliran les seves obligacions, i els electors són lliures de votar-la o no. Això és defensar el dret de la gent d'aquell poble a votar qui defensa les seves idees.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sant Cugat veu en risc 32 anys d'alcaldia convergent

CRUÏLLA • Les esquerres, amb la CUP com a segona força i ERC a redós del 28-A, albiren per primer cop la possibilitat de canvi davant un equip de govern debilitat

FOCUS • El preu dels pisos, l'exclusió social que provoca i un urbanisme insostenible, principals queixes i reptes

Emma Ansola
BARCELONA

L'actual alcaldessa, Carmela Fortuny, va substituir fa un any Mercè Conesa, que alhora havia agafat el relleu a Lluís Recoder. Aquest exdirigent tanca ara una llista, la de Junts per Sant Cugat, configurada sobre els fonaments de l'antiga Convergència i amb la incorporació d'independents que sempre han estat pròxims a l'òrbita del partit nacionalista. Fortuny es presenta perquè sigui la ciutadania la que li permeti ara revalidar el càrrec a l'Ajuntament de Sant Cugat, una tasca que no li serà fàcil en uns comicis en què es presenten tretze candidatures i als quals la CUP –segona força en les eleccions anteriors– i ERC –a redós dels resultats obtinguts a escala nacional– arriben en molt bona forma. En els últims comicis al Congrés, els republicans es van imposar per primer cop en bona part del territori, a excepció de tres punts determinats: una part dels barris del centre –on va guanyar JxSantCugat–, la perifèria de la zona benestant del golf –on es va imposar Ciutadans– i el barri de la carretera Cerdanyola –tenyit de vermell socialista–. Tot i que el sentit del vot no és extrapolable a totes les eleccions, els partits el tenen en compte i, de fet, aquests resultats han donat ales als republicans per afrontar una campanya des d'un lloc més dominant, amb l'objectiu de marcar el lideratge de les esquerres. Unes esquerres que, segons fonts consultades, han estat treballant al llarg de l'últim any de manera molt propera i amb bona sintonia per fer aquest assalt.

En aquest lideratge de les esquerres, però, la CUP no ho posarà fàcil a ERC. La formació té molt a dir com a vot preferent entre els joves i els més crítics amb un model sancugatenc que consideren que ha entrat en crisi. En els darrers dies de campanya, fins i tot Fortuny, albirant aquest front d'esquerres amb una CUP i una ERC fortes, apel·lava a l'emoció de la por que li genera tenir un govern amb els anticapitalistes a dins. I és que allà on

Zona centre de Sant Cugat, on hi ha situat el monestir; a la imatge es veu el campanar ■ A. PUIG

Junts per Sant Cugat veu una ciutat amable, verda, saludable i inclusiva, els anticapitalistes hi veuen un municipi excel·lent, insostenible, elitista, tenyit de corrupció pel 3% i de moviments especulatiu, raó per la qual els cupaires fan de les polítiques públiques d'habitatge i de la remunicipalització dels serveis –versus la col·laboració publicoprivada que defensa Fortuny– la seva bandera. L'actual alcaldessa també creu que el model

L'oposició considera prioritari un canvi de govern per “higiene democràtica” i per “l'esgotament” del model

vigent està en “risc”, però per raons diferents. El motiu: que l'única alternativa al seu govern és un en què participi la CUP, amb la qual diu que hi ha un xoc de models. L'actual alcaldessa també critica el “tots contra Carmela” i aquesta política de desgast que uneix els partits de l'oposició, i es referma en l'actual model, iniciat fa 32 anys, al qual, a més a més, vol donar continuïtat.

Amb tot, reconeixen un mateix problema. L'habitatge continua sent el principal repte que afronta aquest municipi. Prova d'això és que, un cop més, tots els

programes en parlen i ara més que mai és tema destacat en els debats que s'han organitzat al municipi. Des de JxSantCugat, Fortuny aposta per oferir línies d'ajudes per a lloguers, mentre que l'alcalde de la CUP-PC, Núria Gibert, i el candidat de Sant Cugat en Comú, Ramon Gutiérrez, apunten directament a la política que ha portat a terme Convergència al llarg dels últims 32 anys, basada en “l'especulació i la mercantilització

Els resultats del 28-A han donat ales a ERC, que vol liderar l'executiu, mentre que el PSC espera tenir-ne la clau

de l'habitatge”, alerten. Des d'ERC-MES, l'alcalde, Mireia Ingla, parla de “pla de xoc” per canviar la situació; Pere Soler, del PSC, vol afrontar la problemàtica dels desnonaments, i Carles Toda, d'Units per Avançar, vol fer créixer el pare de lloguer social. Finalment, els alcaldables de Cs i el PP, Aldo Ciprian i Álvaro Benejam, són més partidaris de reduir els impostos i les taxes municipals relacionats amb l'habitatge. La seguretat, la mobilitat i el medi ambient són els següents reptes que ha d'afrontar aquesta ciutat, com a conseqüència pre-

cisament del model d'urbanisme que s'ha practicat des de fa molts anys.

Però, a banda de les problemàtiques locals del municipi, Sant Cugat no resta al marge del conflicte que protagonitza la política catalana a escala nacional. En aquest sentit, JxCat i ERC s'han referit a la situació de repressió i falta de drets que afronten els seus candidats Carles Puigdemont i Oriol Junqueras. Fortuny, com ha reiterat i reclamat el PDeCAT també en la campanya local, ha fet bandera de la unitat independentista i ha allargat la mà a la candidata d'ERC, Mireia Ingla, per formar govern, això sí, sense la CUP. L'oferta, si abans de les eleccions podia ser temptadora, ara, després dels resultats del 28-A, ja no ho és, i els republicans no amaguen la intenció de poder liderar l'executiu. El front de les esquerres dependrà del paper que pugui tenir el PSC a Sant Cugat aquest diumenge. El candidat Pere Soler espera tenir la clau que permeti aquest canvi al capdavant de l'Ajuntament. El resultat de Sant Cugat en Comú, però, es podria veure afectat per la presència de Podem, grup amb el qual no va poder arribar a un acord. Finalment, doncs, es presentaran separats a uns comicis en què concorreran fins a dotze formacions, entre les quals també Primàries, representada per l'exregidor Joan Recasens. ■

Els protagonistes

CARMELA FORTUNY
ALCALDESSA

Fa prop d'un any va substituir l'anterior alcaldessa, Mercè Conesa. És llicenciada en ciències de l'educació i té un màster en gestió pública. Com a càrrecs públics, a més de tinent d'alcaldia, va exercir com a directora general al Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat en el govern d'Artur Mas.

NÚRIA GIBERT
REGIDORA DE LA CUP

Ha estat portaveu del secretariat nacional de la CUP i repeteix en la llista municipal de la formació a Sant Cugat, on ha participat i militat a Maulets, a l'Assemblea Popular per l'Habitatge, a l'Alternativa Estel, a les Festes Alternatives, a IPO, al Casal Popular a La Guitza i, últimament, en el projecte Cal Temerari.

MIREIA INGLA
REGIDORA D'ERC

Llicenciada en dret, especialitzada en dret de l'habitatge i en dret de família, s'ha dedicat sobretot a la mediació familiar. Col·labora des de fa uns anys amb Càritas, al Servei de Mediació de l'Habitatge, com a mediadora entre entitats financeres i famílies que tenen dificultats per pagar la hipoteca.

El president a l'exili i els presos polítics van intervenir ahir per videoconferència ■ ACN

Puigdemont: "Que els repressors no tinguin més força"

■ Rull, Turull i Forn intervenen en l'acte de JxCat a Sant Cugat ■ Forn va recordar: "Som l'adversari a abatre"

Eva G. Pagán
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Les frases

El candidat de Junts per Catalunya (JxCat) en les eleccions europees, Carles Puigdemont, va demanar ahir el vot en els comicis de diumenge dia 26: "Per evitar que els nostres repressors tinguin més suports que les nostres víctimes; els presos polítics i la gent que tenim a l'exili." En una intervenció per videoconferència a l'acte central de JxCat a Sant Cugat del Vallès, Puigdemont va poder saludar Josep Rull, Jordi Turull i Joaquim Forn ("Ara ens veiem cada dia", li va dir), que hi van intervenir des de la presó de Soto del Real.

Puigdemont va assegurar que diumenge Europa "no només ens està mirant, estarà esperant a veure què fem i mirarà dues coses, què hem fet els de l'1-O i si els nostres repressors tenen més força que nosaltres. Aquesta és també una pregunta a fer a la societat catalana".

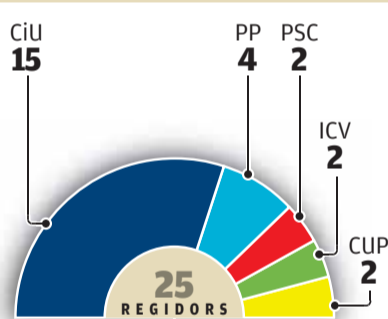
Puigdemont va remarcar la dignitat dels presos polítics i, segons va destacar: "Esteu en una presó, en un lloc on no hauríeu

han robat als vostres fills, que us han robat, grapats de vots de dignitat per a Junts per Catalunya."

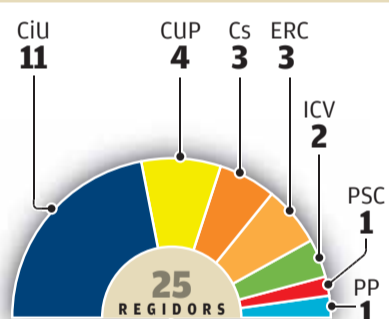
El diputat electe i pres polític Josep Rull, durant la seva intervenció per videoconferència, va assegurar: "No ens vincularan. Aquestes eleccions demostraran el potencial de Junts per Catalunya" i va assumir: "Reconeixem unes candidatures amaraes de força i de dignitat." El diputat Jordi Turull, en el seu torn, va recordar: "Qui els fa nosa, amb qui no poden, es diu president Puigdemont. Ho han intentat tot i ara s'han desemmascarat", va dir. Joaquim Forn també va demanar el vot per arribar a l'alcaldia de Barcelona: "Som l'adversari a abatre. El dia 15 seré a la plaça de Sant Jaume; vull entrar a l'Ajuntament per donar-vos les gràcies", va dir.

El president de la Generalitat, Quim Torra, va demanar per a diumenge: "Hem de deixar muts tots aquells que volen apartar el president Puigdemont, que és qui els fa més por, i hem d'enviar Puigdemont, Comín i Ponsatí al Parlament Europeu." ■

2011

2015

ALDO CIPRIAN
REGIDOR DE CS

Enginyer industrial superior per la UPC, en l'especialitat d'electricitat. Actualment té la seva pròpia empresa, dedicada a la indústria de subministraments i tecnologia en la fabricació de components per al sector de l'automòbil. És regidor de l'Ajuntament de Sant Cugat des dels últims comicis, el maig del 2015, quan Cs hi va entrar amb tres regidors.

RAMON GUTIÉRREZ
REGIDOR D'ICV

Dissenyador gràfic, especialista en disseny multimèdia, és soci fundador d'una cooperativa de serveis de disseny i comunicació visual que forma part del programa de foment de l'emprenedoria social a Sant Cugat. Vinculat a l'associacionisme juvenil de caire polític i social, ha estat coordinador nacional de Joves d'Esquerra Verda.

PERE SOLER
REGIDOR DEL PSC

Llicenciat en geografia, història i història de l'art per la UB, i amb estudis en administració i direcció d'empreses i ciències polítiques i sociologia, ha estat vinculat al teixit associatiu de la ciutat, des de l'Associació Veïnal Centre-Estació i les AMPA de l'escola Joan Maragall i de l'institut Angeleta Ferrer. Va arribar a formar part del govern de Conesa.

ÁLVARO BENEJAM
REGIDOR DEL PP

Llicenciat en dret, en l'especialitat de dret mercantil i concursal, ha participat com a ponent en diverses conferències i com a formador en cursos especialitzats. Exerceix com a advocat des de l'any 2001, ara té despatx propi i és regidor de l'Ajuntament de Sant Cugat des del 22 de maig del 2011, quan el grup va passar de quatre regidors a un.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista dels comuns per a les europees del 26-M

Ernest Urtasun

“La prioritat és tornar a legitimar Europa des del vessant social”

SENAT • “La negativa a Iceta no és la millor manera d’aprofitar el govern d’esquerres per dialogar” **FUGUES A ERC** • “Els canvis de partit són legítims. Nosaltres som on érem, en el sobiranisme progressista” **PSOE** • “Tenim l’oportunitat que tornin el diàleg i la política”

Carles Sabaté
BARCELONA

El candidat dels comuns per a les eleccions europees, Ernest Urtasun, repeteix com a cap de llista al Parlament Europeu. Després de cinc anys a Estrasburg i Brussel·les –tota una legislatura europea–, es presenta al 26-M amb l’aval del profund coneixement de les institucions europees i amb la serenitat que implica poder fer una campanya sense els condicionants de la Junta Electoral Central, de la qual denuncia la repressió que ha exercit. Sempre s’havia responsabilitzat de l’àrea internacional d’Iniciativa i ara s’encarrega del mateix d’ençà de la confluència.

Catalunya ha estat sempre europeista, però darrerament potser menys. Per què?

Catalunya continua sent una societat profundament europeista. És bo que, com a societat, Europa continuï sent el nostre horitzó. És cert que per a molta gent, en els darrers anys sobretot, Europa ha significat retallades, austeritat i poca ambició contra el canvi climàtic, i ha crescut la sensació de pèrdua de rellevància del somni europeu, però, tot i així, també ha crescut el discurs que avalem nosaltres d’anar a Europa a intentar canviar-la de soca-rel. No s’ha instal·lat encara un sentiment antieuropeu ni eurosceptic. La gent és més crítica amb Europa, però la vol canviar. Catalunya mai no envia a Europa candidats aïrats com fan el PP i el PSOE, per exemple, sinó de sentiment europeista profund, com els meus predecessors Antoni Gutiérrez i Raül Romeva.

La gestió dels refugiats, les retallades i l’escàs avenç social han contribuït a aquest sentiment...

Són exemples que augmenten la mirada crítica cap a la UE. Nosaltres intentem canviar aquest sentiment i defensem reformes en profunditat en termes de governança econòmica, drets humans, refugiats... En els últims 5 anys, ha batallat força perquè hi hagi una política de salvament de persones comuna al Mediterrani, per exemple, perquè el sentiment crític l’hauríem de transformar en energia per canviar Europa.

En canvi, hi ha força lleis europees de consum que afecten la vida diària.

Sí. En temes ambientals, per exemple, estem més endarrerits, i actualment tenim un problema d’aplicació de la normativa europea mediambiental. No complim la directiva de partícules contaminants en l’atmosfera pels dièsel, i la CE ens va al darrere per aquest incompliment.

Caldria, doncs, més mà de ferro contra els estats incomplidors?

Som favorables a sancionar els estats que no compleixen amb la reglamentació de la Comissió Europea, que ha de ser més exigent. Hi ha mecanismes i no s’hauria de mirar cap a un altre costat com ha fet la UE en alguns casos. Fins i tot vivim ara algun retrocés en l’àmbit mediambiental, com els compromisos climàtics, que no s’estan respectant.

Què cal fer perquè Europa vagi més enllà de l’euro i els Erasmus?

La prioritat principal ara seria relegitimant el projecte europeu a través del seu

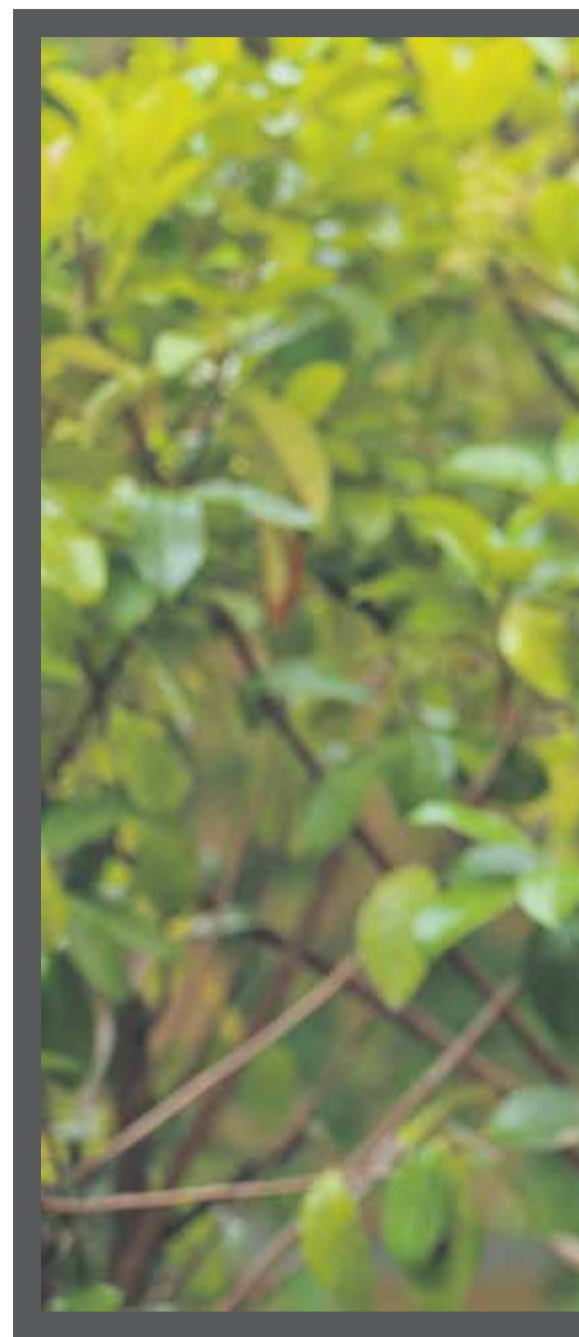
vessant social. Venim d’una etapa en què la UE ha estat una maquinària de retallar drets i ha promogut l’austeritat de manera evident, i ara cal que Europa acompanyi més les necessitats socials de la seva gent. Hi ha moltes propostes en el nostre programa en aquesta línia, com ara la directiva de rendes mínimes, un salari mínim, una assegurança europea de desocupació... Formarien part del pilar social europeu, sempre anunciat per la UE, però encara no desenvolupat amb valentia. Cal recuperar l’ànima social d’Europa.

Durant anys hem vist com Europa ens ajudava a construir infraestructures, però ara que necessitem ajuts socials, no en veiem per enlloc.

Haviem avançat en matèria ambiental, i en fons estructurals d’ajut al desenvolupament i els d’ajut als aturats, però les retallades a partir del 2009 han estat dures i la UE ha preferit mantenir la pressió fiscal o la recaptació i defensar reformes laborals en lloc de recalculer els sistemes de pensions... Sent precisos, ho ha preferit la coalició de govern de socialistes i populars que governava la UE. Compartien l’austeritat econòmica i inversora, i aquesta política monocolor ha fet mal al projecte europeu.

Qui és el líder d’Europa? Fins ara, Merkel, però aviat hi haurà un altre canceller...

A Europa, els lideratges han estat sempre corals, però en els darrers anys ens han faltat lideratges comuns. Jean-Claude Juncker va arribar com la figura de la democràcia cristiana que rellançaria Europa, i ha estat un gran fracàs. El pitjor president de la Comissió Europea juntament amb Durão Barroso.

L’esquerra no ha sabut connectar amb el patiment social d’Europa, i una part d’aquest patiment se n’ha anat a la ultradreta

Per fi serà el Parlament Europeu, i no els estats, l’ens que triï el president de la CE. El Parlament Europeu té prou capacitat de decisió des del Tractat de Lisboa del 2004, però s’ha volgut silenciar i marginalitzar la cambra. Els tecnòcrates neoliberals voldrien decidir des de Brussel·les els pressupostos estatals i les retallades. Nosaltres creiem en una Europa profundament democràtica, i hauria de ser el Parlament el que tingués la darrera paraula sobre els pressupostos. Per això apel·lo a votar, perquè el Parlament Europeu guanyi múscul i força, i sigui més democràtic, davant del Consell Europeu dels governs que prenen decisions des de l’opacitat i sense atendre l’opinió del Parlament que representa els ciutadans.

No deixa de ser curiós que anhelis un Par-

Entre Colau i Estrasburg

Aquest economista i diplomàtic es presenta a les seves segones eleccions europees. Aprofita el pes d'Ada Colau a Barcelona per fer-hi actes a rebuït, però se'n desmarca també territorialment, de manera que està fent molta campanya metropolitana i per la resta de Catalunya. Prové de la vella guàrdia, tot i que té només 37 anys, però és que ja amb 15 es va apuntar als Joves d'Esquerra Verda. Va ser col·laborador de Raül Romeva i no se'n sap avenir que la campanya sigui tan estranya, amb candidats amb qui no pot debatre directament. Per al 26-M confia que l'augment de la participació consolidi la seva plaça d'europarlamentari.

Barcelona i Amsterdam ens ofereixen esperances per a la gent més castigada per la crisi.

Quina campanya tan estranya, amb candidats a l'exili i a la presó...

És profundament injusta la situació de les persones que són a Brussel·les i a la presó. M'agradaria debatre amb Carles Puigdemont i amb Oriol Junqueras. Va ser lamentable que la Junta Electoral Central (JEC) no els deixés participar ni a distància en el debat de TV3. Vam lamentar inicialment que no els volguessin acceptar com a candidats... Tot forma part del moment excepcional de la política i de la seva judicialització. Crec que tenim l'obligació de posar-hi fi. La política té un deute amb la societat catalana per haver judicialitzat el procés.

L'independentisme acusa Europa d'haver-se desentès de Catalunya.

No tot Europa ho ha fet. Estic orgullós de pertànyer al grup parlamentari que va dur el debat del procés al Parlament Europeu. Els Verds i l'esquerra parlamentària europea van condemnar la violència policial i la repressió, i la veu de Ska Keller ha estat nítida en la defensa dels drets i les llibertats de Catalunya. Ara, aquestes eleccions europees, són un bon moment per recordar-ho i valorar-ho. Ara bé, la Comissió Europea podria haver tingut un paper més important en favor del diàleg. Podria haver acompanyat el diàleg o haver-hi contribuït. Nosaltres advoquem per una taula de diàleg Catalunya-Estat.

Europa sempre assegura que està a l'expectativa de les pròximes eleccions i
Continua a la pàgina següent

La política en general té un deute amb tota la societat catalana per haver judicialitzat el procés

lament "més democràtic" a l'Europa del segle XXI. És que no ho és prou?

En alguns temes, no, com en la transparència dels lobbies. Els grups d'influència tenen encara massa llibertat d'actuació i incidència. Caldria clarificar qui té influència sobre la Comissió o el govern europeu, i que pagui impostos per finançar altres àmbits de la societat civil o entitats socials que no poden ser presents a Brussel·les.

Caldria unificar fiscalitats?

I potenciar la lluita contra el frau fiscal, encara massa tímida; atacar els paradisos fiscals; harmonitzar els impostos de societats, que tinguin uns mínims comuns en lloc de rebaixar-los per atraure més empreses; evitar el *ruling*, que consisteix a oferir a empreses pagar només

La solució al procés de Catalunya ha de sortir d'una taula de negociació entre totes les forces polítiques

un 0,01% dels beneficis... L'única manera de lluitar-hi és l'harmonització fiscal que freni la pràctica de les multinacionals d'aprofitar buits legals per pagar menys impostos.

Com afrontaria l'atzucac del 'Brexit'?

Caldria un segon referèndum, sabent ara les condicions de sortida de la UE. Seria democràtic. Però és difícil, i probablement cal aconseguir un acord ordenat que garanteixi els drets dels ciutadans europeus al Regne Unit i els dels britànics que viuen al continent. L'acord final serà una entesa duanera, que obligui la Gran Bretanya a acceptar condicions que no hauran decidit, perquè ja no seran membres de la UE. És un mal negoci per als britànics. El punt d'arribada de la nova relació serà pitjor que el de partida.

M'agradaria debatre amb Puigdemont i Junqueras. És profundament injusta la seva situació a Brussel·les i a la presó de Soto del Real

Com poden lluitar contra la ultradreta?

Amb cordons sanitaris contundents i no deixant que arrel·li a les institucions, perquè un dels riscos és que els populars pactin amb l'extrema dreta al Parlament Europeu. El pitjor és que els populars europeus l'han legitimat pactant-hi a Àustria i a Andalusia, i han copiat el seu discurs en immigració i seguretat.

L'esquerra s'ha deixat menjar espai o ha perdut discurs?

Hem de fer autocrítica per no haver sabut connectar amb el patiment social que hi ha a Europa. Una part d'aquest patiment ha anat cap a l'extrema dreta. Per això ara ens cal generar expectatives per als que ho han passat malament. Experiències com el govern d'esquerres de Portugal i els governs municipalistes de

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELECCIONS****Ve de la pàgina anterior
mai no fa res per desbloquejar situa-
cions com la catalana.**

Mariano Rajoy era un problema per trobar una solució al problema, i Brussel·les així ho creia. Ara tenim una oportunitat de crear un govern d'esquerres a l'Estat i, atès que les esquerres també són majoritàries a Catalunya, almenys en vots, caldria canviar la dinàmica i l'escenari i fer que el diàleg i la política tornin al centre del debat. És una finestra que cal aprofitar, i la negativa independentista a nomenar com a senador Miquel Iceta no sembla la millor manera de fer-ho.

Un episodi puntual, el cas Iceta, o realment es complica molt el diàleg entre La Moncloa i el PSOE i l'independentisme?

No m'agrada que ERC i el PSOE donin la imatge que, just després que ens donen marge a les esquerres per governar, ja no es posin d'acord en una cosa simple com respectar la designació dels senadors en representació del Parlament. Demuestra que el paper de diàleg plurinacional és més important que mai. Per això som un factor necessari en un govern, per evitar els bloquejos.

Quim Torra i Pere Aragonès van intentar pactar el pressupost de la Generalitat per al 2019 amb vostès i li ho van negar.

Per una qüestió de continguts i de fiscalitat. Reclamàvem una fiscalitat més gran per a alguns vehicles contaminants i augmentar els trams alts de l'IRPF, per exemple.

Quin paper podria tenir encara Europa en la resolució del procés català?

De dinamitzadora del diàleg. La solució ha de sortir d'una taula de negociació i diàleg entre les forces polítiques catalanes i les de l'Estat. Ara, sí que la Comissió Europea podria ser més activa en el diàleg. L'independentisme és un projecte legítim, com el federalisme o com qualsevol altre, i el que cal és acceptar les idees de tothom, dialogar i afrontar el problema. Nosaltres sempre hem dit que som partidaris d'un estat plurinacional, però estem disposats a parlar de tot amb tothom sense renunciar a cap idea. La UE avalarà qualsevol sortida dialogada i pactada. Igual que va acceptar el referèndum escocès.

Han estat tous o ambigus en la denúncia de la repressió policial i judicial?

JUANMA RAMOS

L'independentisme és un projecte legítim. Nosaltres volem un estat plurinacional, però estem disposats a parlar de tot

Necessitem una Comissió Europea exigent a l'hora de sancionar els estats que no compleixen en l'àmbit social o mediambiental

No. Som contundents. Al Parlament Europeu, amb les nostres denúncies des del grup parlamentari; a l'Ajuntament de Barcelona, amb les causes judicials contra la violència policial de l'1-O; en les últimes eleccions espanyoles, amb un candidat com Jaume Asens; amb visites regulars a les presons com hem fet... Hem estat molt actius. L'independentisme ens pot retreure coses, però no la lluita contra la repressió i contra la judicialització de la política.

Creu que si Carles Puigdemont és elegit, arribarà a prendre possessió de l'acta d'europarlamentari?

Probablement, la Junta Electoral Central li reclamarà que vagi a recollir l'acta a Madrid, i en aquell moment s'iniciarà una batalla legal i jurídica amb un litigi d'un cert recorregut. El buit legal fa pensar que el rebuig a l'escó de Puigdemont no acabarà a la JEC, sinó en algun altre tribunal europeu de justícia.

En cas que la JEC veti Puigdemont, ja elegit, donaria suport a algun boicot o protesta per defensar els drets del president a l'exili?

No anticipem els esdeveniments i esperem que es compleixin els terminis respectius.

Vostè és dels pocs polítics en actiu que eren d'Iniciativa, dins de la confluència d'En Comú Podem.

Sí. Ja no mirem si provenim d'Iniciativa, dels comuns o d'on sigui. Hi ha centenars de regidors i candidats arreu de Catalunya que provenen d'Iniciativa, per exemple.

L'espai creix, però altres polítics marxen de la confluència precisament pel procés i el paper equidistant i l'ambigüitat d'En Comú Podem en relació amb el procés.

Tot l'espai polític ha estat molt convuls i concorregut els últims anys. De gent que canvia de partit, n'hi ha arreu. És legítim i respectable. Però l'espai ha obtingut 600.000 vots en els comicis espanyols i confiem a revalidar el triomf a Barcelona; per tant, estem prou consolidats. On hem estat sempre, en el sobiranisme progressista. No ens hem mogut. Qui va encapçalar les eleccions espanyoles fa uns dies és una de les persones més sobiranistes de la confluència, Jaume Asens. Per tant, no se sosté que siguem poc sobiranistes. ■

**Necessites formació en protecció
contra incendis a la teva empresa?**

A Gep Services oferim consultoria d'emergència, ajudem les empreses amb la formació i la seguretat contra incendis.

Instal·lacions pròpies i mòbils.
Realitzem cursos a les teves instal·lacions.

Més de 10 anys formant

Carrer de Moratin, 100
Sabadell 08206 Barcelona
www.gestionemergencias.com

Informa't sense compromís:
935 646 346

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Colau es reivindica i recrua el discurs contra Maragall

■ Li retreu “viure de la política” i el desconeixement de la precarietat ■ Iglesias i Garzón, presents al míting al Carmel

M. Moreno
BARCELONA

L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va aprofitar ahir l'acte central de campanya per a les municipals en què aspira a renovar el càrrec per recruar el discurs contra Ernest Maragall, d'ERC, el seu principal rival segons les enquestes. “Parlem clar: qui quedi primer serà per pocs vots”, va admetre Colau davant d'un miler de persones a la rambla del Carmel, on va fer una crida als votants d'esquerres perquè es mobilitzin diumenge i donin

suport a les urnes a la seva candidatura. L'alcalde es va reivindicar com la primera dona que lidera el consistori i “que no pertany a les 200 famílies que havien governat l'oasi català durant dècades”.

Colau va denunciar la dura oposició que ERC i els socialistes liderats per Jaume Collboni han estat fent en els últims temps al govern de la Casa Gran. “Totes les maquinàries s'han posat a treballar en contra nostra”, i no tan sols, va indicar, per part de la dreta o dels poders econòmics, sinó “de forces que es diuen

d'esquerres, el principal objectiu de les quals és fer fora el govern més popular, feminista i republicà que ha tingut la ciutat”, perquè “estan morts de por”.

Colau té assumit que “les majories absolutes s'han acabat” i va recordar que el seu equip és l'únic que “s'ha compromès a no pactar amb cap grup que no sigui d'esquerres”. Va valorar el “canvi d'hàbits institucionals” que ha portat l'agenda de l'alcaldeia “més enllà dels actes protocol·laris”, com ara les Trobades amb l'Alcaldeia, que cada quinze dies ha ce-

Ada Colau, entre Pablo Iglesias i Alberto Garzón, durant el míting d'ahir a la rambla del Carmel ■ ORIOL DURAN

lebrat amb veïns i ciutadans “sense mitjans de comunicació, ni ordre del dia ni temes prohibits”.

“No criticaré Maragall per la seva edat –va proclamar Colau–, però sí per haver viscut de la política i per no tenir ni idea del que és la precarietat”. Entre els retrets al candidat d'ERC, va esmentar el “bloqueig” a la funerària municipal i el fet que els republicans mantinguin la “paràlisi” a la Generalitat al costat de “la dreta corrupta”.

Per la seva banda, Pablo Iglesias, que va acudir a donar escalf a Colau per segon cop aquesta setmana i que va intervenir junt amb el coordinador general d'Esquerra Unida, Alberto Garzón, va detallar les accions de govern de la líder d'En Comú Podem. “Ada no s'ha venut”, va subratllar, tot i que tota l'estructura de poder està pensada perquè els governants es tornin tecnòcrates”. Per Iglesias, la legislatura de Colau ha aconseguit que

Les frases

“Maragall ha governat durant dècades amb el PSC i mai s'ha enfrontat al poder dels ‘lobbies’”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

“Colau és una bufetada al cinisme reaccionari i demostra que algunes coses poden canviar”

Pablo Iglesias
LÍDER D'UNIDES PODEM

“el poder vampíric dels poderosos” no hagi pogut destruir-la per haver introduït mesures com ara el dentista municipal o l'energètica pública. El líder d'Unides Podem va denunciar que “el poder reserva un lloc còmode per als qui diuen que governar és conciliar interessos”, i va evocar intervencions com ara la d'Ana Patricia Botín instant Pedro Sánchez a pactar amb Cs, “perquè els bancs saben quin tipus de governants volen”. ■

EL TEU RESTAURANT

Menús diaris

Menús de caps de setmana i festius

Menús de celebracions familiars: casaments, comunions, batejos...

La cuina mediterrània i de mercat amb productes de primera qualitat són els protagonistes.

★★★★

URH HOTEL

CIUTAT DE MATARÓ

Info a: T. +34 937 575 522
comercial.urhmataro@urh-hoteliars.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

La CUP vol ser-hi per empènyer cap a l'esquerra

■ Proposen reduir a la meitat el nombre de turistes a Barcelona l'any 2030 ■ Reivindiquen l'esperit de ruptura

Marta Membrives
BARCELONA

Ser a l'Ajuntament de Barcelona per continuar "condicionant més que mai les polítiques des de les dues bandes de la plaça de Sant Jaume". Aquesta és la voluntat de la candidatura de la CUP-Capgirem Barcelona, que ahir va fer al Poblesec el seu acte central de campanya, que va culminar amb la cap de llista, Anna Saliente, aixecant una urna de l'1-0 per reivindicar l'esperit rupturista d'aquella jornada. Saliente va defensar: "La desobediència ens farà lliures." És per això que la cap de llista va explicar que el primer que faran un cop estigui constituït l'Ajuntament és demanar un ple extraordinari per "dissenyar l'estratègia de desobediència a la

ciutat de Barcelona, perquè el carrer lideri i els polítics obeeixin".

Saliente també va avançar que en aquesta última setmana de campanya tenen previst presentar quatre paquets de mesures per a Barcelona centrats a revertir l'emergència habitacional, aconseguir una Barcelona respirable, avançar en els decrets de municipalització de serveis i el que va anomenar l'estratègia 50/30, de decreixement turístic per aconseguir la reducció a la meitat del nombre de turistes l'any 2030. Unes mesures que situen al costat de la voluntat de fer desaparèixer la marca Barcelona, que en un vídeo projectat a l'inici de l'acte mantenia un cara a cara amb la cap de llista. Saliente retreia al senyor *Marca*

Barcelona, una figura sense cara, que representa, segons ella, "precarietat, explotació, desigualtat, racisme, contaminació i masclisme".

La diputada Natàlia Sánchez va qualificar la legislatura al Parlament de "perduda" i va assegurar que ERC i Junts per Catalunya "no són una eina útil per garantir drets socials, civils i polítics" i els va qualificar de "govern inefectiu". "Si volem tombar el règim del 78, hem de tombar la vella política de JxCat i ERC, que confon partit i país", va dir, i per això va remarcar la necessitat de configurar una alternativa política a través de les eleccions municipals del 26-M.

Anna Gabriel va fer-se present a l'acte a través d'un vídeo en què l'exdipu-

La candidata de la CUP, Anna Saliente, al mig, durant l'acte central de campanya ■ ACN

Les frases

“Continuarem condicionant les polítiques des de les dues bandes de la plaça de Sant Jaume”

Anna Saliente
CANDIDATA DE LA CUP A BARCELONA

“Si volem tombar el règim del 78, hem de tombar la vella política de JxCat i ERC, que confon partit i país”

Natàlia Sánchez
DIPUTADA DE LA CUP AL PARLAMENT DE CATALUNYA

“Som la garantia que les polítiques siguin a l'esquerra, per això a Barcelona ens cal una CUP forta”

Mireia Vehí
EXDIPUTADA DE LA CUP AL PARLAMENT DE CATALUNYA

tada refermava la seva voluntat de fer costat a les companyes, mentre que l'exdiputada Mireia Vehí reclamava la necessitat de continuar fent polítiques i "lluitar contra l'Estat re-

pressor perquè les exiliades puguin tornar a casa". Vehí va remarcar la necessitat d'una CUP forta a Barcelona per garantir que les polítiques girin a l'esquerra i va criticar el go-

vern de Colau per haver fet polítiques "de maquillatge", perquè, segons va dir: "Sense desobediència i ruptura no es poden fer veritables polítiques transformadores." ■

JxCat i la CUP, disposats a negociar el compromís independentista d'ERC

■ Els cupaires demanen converses discretes i fugir de l'electoralisme

Joan Rueda
BARCELONA

En l'entrevista com a candidat d'ERC en les eleccions municipals a Barcelona a aquest diari, Ernest Maragall es va reafirmar en la seva oferta d'un acord d'unitat estratègica dels partits independentistes després del 26-M. Maragall va dir: "Crec que el podem treballar. Nosal-

tres vam fer una proposta prou concreta, però entenem que altres grups hi vulguin afegir coses. La CUP hi ha fet una formulació pròpia; de JxCat encara no en tenim cap resposta formal, però estem encantats de tenir una oportunitat, una taula per treballar això, i, si hi ha algun altre criteri, afegir-hi." Les dues formacions independentistes interpel·lades han respost preguntes d'aquest diari, i s'han mostrat disposades a parlar-ne.

JxCat ha defensat: "El nostre cap de llista, Quim

Forn, ja ha respost formalment la proposta de Maragall, en una carta oberta el 14 d'abril." Les mateixes fonts han indicat que allà Forn va expressar la seva "voluntat i compromís absolut amb la unitat d'acció dels sobiranistes, que és el compromís i la voluntat" del seu "partit i de l'espai polític que avui s'agrupa en el projecte de JxCat, i que és explícit des de ja fa anys". A més, en la carta, Forn recordava l'aliança establerta amb ERC des del 2015, amb la conformació de Junts pel Sí. Tot i això, les fonts de JxCat

El darrer 11 de setembre a Barcelona ■ ACN

consultades han indicat: "Creiem que ningú pot posar en dubte el nostre compromís amb la unitat d'acció del sobiranisme, tampoc Maragall, i entenem aquesta proposta

com un element estratègic per justificar la seva negativa a fer una llista unitària, que hauria assegurat la victòria dels independentistes a l'Ajuntament de Barcelona."

La CUP, de la seva banda, ha assegurat: "Estem d'acord a assegurar per parlar de la unitat d'acció independentista." I ha recordat: "Ja vam expressar que, malgrat la manca d'estratègia compartida i d'un full de ruta polític clar, i malgrat les discrepàncies i desavinences, la CUP ha treballat sempre amb discreció i generositat per poder crear espais de coordinació i treball entre els diferents actors independentistes i sobiranistes. Partim de la necessitat de discreció perquè entenem que és l'eina per generar més confiança, i generositat per acollir el màxim nombre d'actors i sensibilitats possibles."

Tot i això, la CUP també ha criticat que, al seu parer, "s'utilitza la unitat com a eina electoralista", i que "les diferents organitzacions polítiques han prioritzat la pugna electoral al fet de donar respostes a la paràlisi i el bloqueig". Els cupaires han defensat que el diàleg s'ha d'iniciar amb els dos documents, el d'ERC i el seu, de base i han reiterat que rebutgen, d'entrada, el primer punt del de Maragall, en què es proposa que totes les formacions donin suport a la investidura d'ells que tregui més regidors: "Hem dit, i ho diem en el primer punt de la nostra proposta, que no farem xecs en blanc ni ens basarem en simbolismes per arribar a acords. Per tant, el debat sobre la investidura, el farem d'acord a les propostes concretes que hi hagi després de les eleccions del 26-M." ■